

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacrae Regiae Majestatis
Borussicae Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicae, Ordinis Nigrae Aquilae Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiae, 1766

LIB. XXVII. TIT. I. De Excusationibus.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

Quod vero hoc intelligendum sit de remoto ex culpa lata, probatur (1) ex eo, quod ex alia, quam lata culpa remotio fieri non possit, per text. expr. in *l. 7. §. 1. h. & §. f. Inst. h. verb. eos, qui fraudulenter administrant, removendos esse*; (2) propter latam culpam defuncti tutoris hæredes damnari possunt, *l. 1. C. de haer. tut.* neque inde fiunt infames, *l. 6. §. 7. de His, qui not. infam.* ergo ex lata culpa condemnatus non notatur. Sed & (3) propter levem culpam nemo removetur, sed ei curator adjungitur. *§. 5. l. de Curat. ibi: Item si tutor &c. idoneus non sit ad administrandum, nē tamen fraudulenter administrat, solet ei curator adjungi.*

OBJ. (1) Quod voce culpæ simpliciter posita, intelligatur *levis*. Cum igitur in *d. §. 6.* remotus ex culpa non fiat infamis, id videtur intelligendum de remoto ex *levis*; imprimis cum *lata culpa* jam sub voce *doli* comprehendi videatur.

RESP. Hæc omnia ita vera sunt, nisi aliud legibus constitutum appareat.

OBJ. (2) Quod damnati proprio nomine tutelæ fiant infames. *L. 6. §. 7. de His, qui not. infam.*

RESP. Supponuntur ex dolo damnati.

INSTO, quod in *l. 1. ff. de His, qui not. inf. tutelæ* damnati æque infames fiant ac *depositi, mandati & pro socio* damnati, at hi omnes etiam ex lata, quin & *levis culpa* damnati notantur. Vid. *supr. tit. de His, qui not. inf. quaest. 2.*

RESP. In eo conveniunt, quod damnati fiant infames, at in tutela non sufficit damnatio ex culpa, sed ex solo dolo, quia ea non ultro suscipitur, sed ex necessitate.

LIB. XXVII. TIT. I.

DE EXCUSATIONIBUS.

Qv. I. *Intra quod tempus aliquis se excusare debeat?*

RESP. Duplex tempus est, *excusationis & viae.* *Laut pag. 472. verb. intra legitimum &c.*
Praesenti tantum dantur quinquaginta dies *excusationis*, nulli *viae, absentis* triginta dies *excusationis*, & tempus *viae*, nimirum in viginti milliaria mus. *L. 17. §. 2. h.* Pro *praesente* autem habetur qui intra viginti milliaria abest. *§. 16. Inst. h.*

Ff 3

His

His principiis positis, ille, qui in urbe est, 20. dies amplius habet, quam ultra 100. lapides abiens, quod cum iniquum sit, illi suppletur, ne & is minus habeat, *d. l. 13. §. 2. ibi: ita debere hoc observari, ut nunquam alicui minus detur 50. dierum spatium*: idque verum est, quamdiu dies viae junctæ cum 30. diebus *excusationis* non excedunt numerum 50. dierum, i. e. quamdiu quis non abest ultra 100. miliaria, (nam si intra 100. miliaria habitat, semper 50. dies habet, §. 16. *Inst. h.*) Si enim ultra 100. miliaria abest, jam præter 50. dies in singula 50. miliaria dies computatur, ita ut qui 140. miliaria abest, habeat 52. dies, *d. l. 13. §. 2. in fin. & sic porro.*

Equidem hæc mera subtilitas est; cur enim non pure dici potuisset, quod tam præsentis, quam ei, qui ultra 400. lapidem abest, tempus viæ dandum sit præter 50. dies.

Qv. II. *An in arbitrio tutoris sit, causas excusationis coram inferiore, an coram superiore Judice per modum appellationis excusationem proponere?*

Laut. p. 472. verb. est tamen in arbitrio &c. **R**ESP. Jure Digestorum in arbitrio tutoris id erat; nam Judex imponens onus tutelæ gravabat, & ab hoc gravamine dabatur appellatio. *L. 4. pr. L. 13. pr. h. t. L. 16. h. L. 20. de Adm. tut.* Sed si tutor sibi magis consultum putet, apud eundem Judicem excusationis causas proponere, citra appellationem id poterit, & si is rejecerit causas, tunc demum appellationi locus fuit. *d. l. 13.*

Justinianus hoc arbitrium sustulit in §. 16. *Inst. h.* & voluit, ut sine appellatione excusationis causæ proponantur. *Conf. Vinn. & Giesb. h. §.*

LIB. XXVII. TIT. II.

UBI PUPILLVS EDUCARI DEBEAT.

Qv. *Ubi pupillus educari debeat?*

RESP. Ubi optime & absque suspicione provisum ei intelligitur: in dubio ergo præfertur locus, quem pater elegit; nisi justa sit causa inde recedendi. *L. 1. §. 1. h. arg. L. 3. §. 1. de Adm. tut.*

Obj. *L. 1. C. h.*

RESP.

